

Obsah čísla:

Jún.....	1
Výtah z jednání staršovstva.....	2
Jak žijeme: bratr Jan Mašek.....	3
Kain a Abel.....	7
Investice 2.....	9
Pocta Albertu Schweitzerovi (1875 - 1965).....	11
Kalendář na červen 2025.....	12

Jún

Podle čeho se vlastně červen jmenuje červen? Jedni tvrdí, že podle červenání ovoce a jahod. Poslední roky leccos stihne uzrát dřív, ale na jahody se snad těšit můžeme. A taky na třešně... přiznávám, že když začnou dozrávat, zasteskne se mi po obří staré třešni na zahradě Blahoslavova domu, z jejíchž větví jsme si v červnu trhávali skvělé třešně při setkáních mateřského klubu, s konfirmandy i s mládeží. Nejdřív jen tak ze země, po pár dnech ze žebříku, a nakonec z obřích dřevěných štaflí, to už byl docela adrenalin, alespoň pro mě.

Jiní jsou však toho názoru, že červen je červnem podle červů, kteří v tomto období škodí na štěpech a ovoci. O poznání méně romantické pojmenování. Červy ale příliš často nepotkávám (naštěstí!), tak se pouštím na tenký led volnějších asociací a uvažuji, co tu a tam škodí mně a jaká jména by to mohlo dát měsícům. Užitečná chvíle, zkuste to taky, pojmenovat si, co jsou Vaši škůdci...

Další zdroj: červen je prý červen podle červce, nadčeledi hmyzu. Nouzově hledám na internetu, kdo že jsou ti červci, kolik jich je, čím se živí, kde žijí, spousta cizích slov, dočítám se až k šelaku. Co je zase tohle? Přírodní živice, získávaná z výměšků červce lakového. Používá se ke kde čemu, třeba k ručnímu lakování houslí. Červen alias houslen?

Mnozí jsou však přesvědčeni, že červen je červen podle červenosti vůbec. Myslím na červenou v červnu ve svém okolí... A v duchu vidím červené oči studentů během zkouškového období. Držím jim palce a s trochou mrazení si vzpomínám na doby, kdy i mně se dni a noci

slévaly v jedno, podstatné bylo, kolik zbývá hodin a stran, kolik je toho v hlavě a co tam naopak není...

Vidím ale i červené vykřičníky u toho, co je třeba stihnout před prázdninami, před létem. Vůbec toho není málo, rychlík na trase Velikonoce – prázdniny zdaleka ještě nebrzdí, přidávají se svatby a různé mimořádnosti, nejspíš i ve vašich kalendářích...

Milí čtenáři, přeji vám, aby váš červen byl především měsícem dobrým, ať už je červnem podle výše jmenovaného či podle něčeho docela jiného.

Saša Jacobea

Výtah z jednání staršovstva 29. 4. 2025

- informace o duchovenské službě a dalších akcích v dubnu
- informace o dění v SZŠ a středisku Diakonie
- reflexe velikonočních svátků ve sboru
- schválení žádosti Jakuba Pavlúse o možnost požehnat stejnopohlavnímu páru
- svolání mimořádného sborového shromáždění za účelem schválení investice sborového majetku na 22. 6.
- termíny dovolené farářek, MT: 2. 6. - 8. 6. (Rumunsko 5 dní), 26. 7. - 4. 8. (v ČR 6 dní), 11. 8. - 23. 8. (mimo ČR nebude 10 dní) + půlden 24. 6., SJ: 21. 7.-10. 8.
- informace o průběhu příprav sborového tábora
- pokračování příprav oslav výročí sboru (neděle 12. 10.)
- ukázka makety křtitelnice, schválení nákupu pateny ve stejném designu
- schválení investice sborového majetku ve výši 2 mil. Kč
- schválení investice do podílových fondů („fondů fondů“) EMUN
- pověření Petra Knappa poradcem v procesu investic
- schválení příspěvku sboru farářkám na sborovou dovolenou
- informace o nově stanoveném podnájmu ve farářského bytu dle směrnice a schválení příspěvku na bydlení 1. farářky
- průběžná informace o stavu sborových financí

- sdělení M. Hellera, že z časových důvodů nemůže pokračovat ve správě sbor. financí, nutnost hledat náhradu
- sdělení o aktuální výši sbírky pro UA a výnosu z Koláčování (7 350,- Kč)
- oznámena žádost o křest: Matouš Korbel, Lucie Korbel Macků a jejich děti Radovan, Mikuláš a Anežka
- ukázka ovládání sluchátek účastníky bohoslužeb se sluchovými obtížemi, možnost přinést nevyužitá sluchátka
- schváleno darování „starého“ sborového notebooku P. Proskovi
- schváleno uspořádání bazárku kuchyňského náčiní D. Molnára

Příští řádná porada staršovstva: 5. 6. 2025 v 19:00, své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Petru Hejlovi (ideálně e-mailem).

Jak žijeme: bratr Jan Mašek

10. května oslavil bratr Jan Mašek sedmdesáté páté narozeniny. Kromě toho se vloni rozhodl ukončit své dlouholeté působení ve staršovstvu, v posledních letech jako kurátor. Povedlo se mi přesvědčit ho k odpovědím na několik otázek.

Byl jsi dlouholetým kurátorem, v loňském roce jsi se rozhodl svoje působení ve staršovstvu ukončit. Nelituješ toho?

Ve staršovstvu jsem byl celkem 30 let, z toho posledních 9,5 roku jako kurátor. Moje rozhodnutí skončit bylo promyšlené. Jednak jsem se v Německu naučil, že setrávat ve funkcích déle než 10 let je nešvar, jednak s ohledem na svůj věk jsem chtěl, abych i po odchodu ještě byl schopen pomoci svému nástupci, pokud bude potřeba. Úplně stejně jsem se zachoval i ve Fyzikálním ústavu, když jsem po 10 letech požádal o ukončení funkce vedoucího oddělení, také jsem chtěl včas předat vedení a zkušenosti mladším.

Nedávno jsi oslavil své půlkulaté narozeniny. Ohlížíš se za svým dosavadním životem?

Rekapitulaci si dělám pořád, k tomu narozeniny nepotřebuji. V poslední době mám v úmyslu svým synovcům a jejich dětem sepsat, co dělám, co jsem dělal v práci i jinak, aby věděli, na čem jsem pracoval a co mě

zajímalo. Jednou by si to snad se zájmem mohli přechíst. Nebudu vzpomínat na školy, ale na vědeckou kariéru, ve fyzice i v historii, a samozřejmě i na církve, ve které jsem se hodně angažoval.

S tím (ne)předáváním vědomostí mám osobní zkušenost. Táta psal rodinnou kroniku a když umřela babička litoval, že se jí na hodně věcí nezeptal. A totéž později já, když odešli moji rodiče.

Spoustu věcí, které jsem vykonával, dělal jsem zpočátku nerad. Ale později se mi to vše moc hodilo. To je, podle mé zkušenosti, prostě řízení Boží prozřetelnosti. Jsou zkrátka věci, kdy počáteční pohled na věc nemusí být ten správný. Exemplárním příkladem byl seniorátní výbor, do kterého se

mi vůbec nechtělo, ale hned se ukázalo, jací výborní lidé se tam sešli a cítil jsem se tam dobře. Byla to dobrá zkušenost.

Když mám svůj dosavadní život zhodnotit, tak především to vidím tak, že jsem svým založením i vzděláním racionální člověk, na úkor emoční stránky. Snad není moc lidí, kterým jsem ublížil, byť nechtěně.

Mohl bys nám přiblížit funkci kurátora v dejvickém sboru, co tě z toho nejvíc bavilo a jaké práce jsi neměl moc rád?

Kurátor nemá církevními řády předepsané žádné speciální povinnosti. Je statutářem, spolupodepisuje písemnosti s farářem a měl by být jeho pravou rukou. Volbu kurátorem jsem samozřejmě chápal jako poctu, ale ono to ve skutečnosti není prestižní postavení, ale služba. Je třeba mít stále na mysli fungování sboru ve všech aspektech, pamatovat na věci, které se mají udělat, a kdy. Takže na otázku, co mě bavilo a co jsem neměl rád, asi není odpověď.

S prací pro sbor jsem naštěstí neměl problém. V rodině jsem od malička slyšel mluvit o církevních záležitostech, ať již šlo o vtelenský sbor a jeho historii, nebo o Salvátor a později Dejvice, kde byl táta nějakou dobu místokurátorem. Vyrůstal jsem v tomto prostředí, přišlo mi to vše samozřejmé. A rozhodně mi přišlo vhod, co jsem se naučil, když jsem 10 let vedl účetnictví našeho sboru.

Když jsem byl zvolen kurátorem, okamžitě jsem ukončil práci v ústavu (kde jsem už přesluhoval), abych si uvolnil ruce na své církevní, ale i další povinnosti.

Jak a kdy jsi přišel do dejvického sboru?

To si pamatuji naprosto přesně. Dokud jsme bydleli na Letné, docházeli jsme k Salvátoru. Když jsme se přestěhovali, tak jsem začal chodit na konfirmační přípravu do Kujbyševovy (dnešní Wuchterlova). V roce 1963 jsem byl konfirmován Janem Čapkem v Dejvicích a poté se sem přehlásila celá rodina. Tehdy to byla kazatelská stanice. Samostatný dejvický sbor vznikl až poté, na podzim roku 1965. Ve sboru tedy jsem od počátku jeho existence.

Ted' něco o sobě: z jaké rodiny pocházíš, studium, práce.

Jsem z tradiční evangelické rodiny. I když bylo v mém životě období, kdy jsem měl pochybnosti - hlavně v době středoškolských studií se mi moc nechťelo chodit do kostela – vrátil jsem se zpět ke svým kořenům.

Když jsem byl Německu, se zadostiučiněním jsem se přihlásil jako „ein Reformierte“. Tím se mi srážela církevní daň ve prospěch reformované církve, ale chodil jsem do místního luterského kostela. Za druhé, oba rodiče pocházeli z rolnických rodin. Táta říkával, že jsou v životě tři věci, na které máme myslet. Že jsme evangelíci, Češi a selského původu. Ve Vtelně a okolí má naše rodina pořád pozemky, o tátův rodný statek teď pečuji já.

Rodiče jsem měl skvělé, jejich výchova byla v té době nejlepší možná. To oni mě přesměrovali na fyziku v dobré víře, že se tím vyhnu potížím s kádrovým profilem. Mám mladší sestru Milenu s dvěma syny, těm už také jde na padesát.

Chodil jsem na gymnázium W. Piecka do matematicko – fyzikální třídy. Byla to výborná škola. Do téže třídy o ročník níže chodili Dan Heller a bývalá seniorátní kurátorka Zdena Skuhrová. Maturoval jsem v roce 1968 a poté jsem se přihlásil na Matematicko fyzikální fakultu UK. Ve čtvrtém roce jsem přestoupil do kombinovaného studia a jako specializaci zvolil teoretickou fyziku. Po absolvování fakulty jsem nastoupil do tehdejšího Ústavu fyziky pevných látek ČSAV (nyní součást Fyzikálního ústavu), v roce 1976 zahájil vědeckou aspiranturu. V ústavu jsem, až na odbočku do Německa, zůstal až do důchodu.

Ředitel ústavu totiž jako ocenění pracovních výsledků podpořil můj pracovní pobyt v SRN v Braunschweigu v letech 1985 – 86 a 1988 – 89. Život v Německu pro mě byla zásadní zkušenost, ze které dosud čerpám. V letech 1990 - 2000 jsem ve FZÚ dělal vedoucího teoretického oddělení. Po deseti letech jsem s funkcí vedoucího skončil a opět se mohl plně věnovat vědecké práci, tedy s tou výhradou, že s ohledem na Vtelno jsem si vymohl čtyřdenní pracovní týden. Vcelku mohu konstatovat, že jsem ve fyzice udělal obstojnou kariéru, i když mě prapůvodně, vlastně až do aspirantury, vůbec nebavila.

Můžeš nám říct něco o tvých koníčcích?

Vlastně to pořád je vědecká práce. Jen fyziku vystřídala historie. Témata mám dvě: širší Mělnicko a toleranční období. Z toho prvního vzešlo spoluautorství dvou knížek, věnovaným dějinám Mělnického Vtelna a kazatelské stanici Mladá Boleslav (pozn. Mělnické Vtelno a Dějiny kazatelské stanice v Mladé Boleslavi). Jestli dokončím něco z dalších rozepsaných knížek, je ve hvězdách.

Podílím se na zpracování tolerančních přihlášek, tj. protokolů o vystupování evangelíků z katolické církve po vydání Tolerančního patentu v roce 1781 a veškeré korespondence s tím spojené. Sepsal jsem všechny doklady z tohoto období ve fondech Národního archivu a Moravského zemského archivu. V obou případech to obnáší asi tři metry vysoký stoh papírů. Seznam dokumentů předaný NA je kniha o 120 stránkách, moravský seznam mám sepsaný ze tří čtvrtin. Vedlejším efektem je sbírka plánek moravských tolerančních modliteben, kterou

připravuji ke knižní publikaci. A možná si někdo bude pamatovat, že jsem se před časem dost věnoval prvnímu pražskému evangelickému sboru v Truhlářské ulici.

Mým dalším koníčkem je zahrada, na kterou nemám v současné době moc času, nejde mi to tak, jak bych si přál. Je to takové malé reziduum mých prapůvodních životních plánů, kdy jsem se chtěl věnovat biologii, ne fyzice.

A něco závěrem

Hmm. Především, nevím, co mě čeká, ale zatím jsem ve všech životních situacích, problémech a trablích přímo fyzicky cítil Boží pomoc a ochranu. Díky tomu jsem si zvykl brát věci tak, jak jsou. Mám přitom rád, když jsou, jak mají být. A když jsem byl postaven do situace, do níž se mi zpočátku moc nechtělo, naučil jsem se v ní být spokojen.

Děkuji za krásnou výpověď,
zajímavou i velmi poučnou

Ptala se: Naděžda Sleziaková

Kain a Abel

K tématu Spravedlnost – Kain a Abel na x-cátnících. Výklad pátera Vojtěcha Kodeta ke GENESIS 4, verš 1 - 15.

Proč Hospodin nepřijal Kainovu oběť? Ábel dal Hospodinu to nejlepší ze svého stáda, na rozdíl od Kaina. Je pravda, že v textu je u Ábela uvedeno prvorozené z bravu, ale zároveň se nikde neříká, že toto bylo příčinou, proč Hospodin neshlédl na Kainovu oběť. Z toho důvodu Boží shlednutí či neshlednutí nemůžeme hledat v kvalitě oběti. Zdá se tedy, že nejlepší vysvětlení spočívá ve svobodné Boží volbě, jak pěkně vystihuje kniha Exodus: „Smiluji se, nad kým se smiluji.“ (Ex 33,19). Bůh se tak prostě rozhodl. U Ábela můžeme nepřímou ukázat jeden z důvodů, proč tomu tak je. On ve svém jménu nese neurozenost, protože jeho jméno znamená opar, vánek, dokonce by se dalo přeložit i marnost. A Hospodin se sklání k těmto nepatrným. Navíc se v celé knize Genesis objevuje motiv, kde Bůh dává přednost mladšímu (Izákovi je dána přednost před Izmaelem, Jakubovi před Ezauem, Ráchel před Leou). K tomu ještě přistupuje

tehdejší představa, že každé zaměstnání souvisí s určitou duchovní oblastí. Oblast zemědělství, která je spojena s Kainem, patřila díky svojí závislosti na koloběhu přírody mezi přírodní kulty, zvláště baalismus, a zobrazuje zajištěnost a stabilitu. Naproti tomu pastýřství, které je spojeno s Ábelem, zobrazuje nezajištěnost a stále putování, tak příznačné pro vyvolený lid. Všechny tyto okolnosti mohou poodhalit Boží rozhodnutí. Ale je tím Kain definitivně Bohem odmítnut, zbaven Božího požehnání?

V následujícím verši vidíme opak. Hospodin Kainovi otcovsky domlouvá, aby se stále držel dobrého a jednal správně, pak i on bude zahrnut požehnáním, doslova: „Což nebude pozdvižena, totiž tvá tvář?“ nebo jak překládá katolický překlad: „Nebudeš chodit s hlavou radostně vztyčenou?“ Jednoduše bychom mohli říci: „Což nepřijmu i tebe?“ Bohužel na toto Kain nedá. Za každou cenu chce dosáhnout svého, požehnání hned a tady. Zloba a závist vítězí ne jenom v jeho tváři, ale i skutkem. Použije svého bratra jako živou oběť. Žije v přesvědčení, že krví požehnaného dosáhne vytouženého cíle, hojné úrody svého pole. Dokonce můžeme uvažovat o vzpouře vůči Bohu: „Bože, ty jsi mne odmítl, tak se obracím k tvému nepříteli.“ Na to poukazuje skutečnost, že krev jako zdroj života je používána v magii a pole, na kterém k obětování došlo, je místem démonů (srv. Lv 17,5-7).

Jenomže prolitá krev se obrací na Boha, nedá se zahrabat jako tělo. Bylo porušeno svrchované právo Boha život dát a život vzít. A tak namísto požehnání přichází kletba. Z Kaina se stává člověk bez domova, protože samotná půda mu odeprě úrodu, žije bez jistoty a v stálé úzkosti, protože zpřetrhal pouto s bratrem i s Bohem. Sám je vystaven zabití. Tak svým činem, po vzpouře člověka proti Bohu (Adam a Eva), rozpoutal boj člověka proti člověku a zjišťuje, že bez Boží ochrany není v jeho silách toto vše unést.

A zde vidíme, že Bůh Bible není Bohem, který hledá pomstu nebo smrt člověka, ale jeho záchranu. Všechno toto násilí chce zastavit. Proto nad Kainem vyhláší sedminásobnou pomstu jako hráz proti rozmáhajícímu se zlu. Bez toho by smrt ovládla pole. Proto Kainovi uděluje znamení,

které je pro něho ochranou: „...aby ho nikdo, kdo by ho našel, nezabil“.

Zajímavé je hledat, jakou formu toto znamení mělo. Vykladači mluví buďto o nějakém tetování jako kmenovém znaku všech, kteří spáchali něco podobného a musí přebývat v zemi Nód (toulat se), anebo pro nás křesťany pozoruhodnějším výkladu, který je v souladu s celkem SZ, o znaku tav, který je psán podobně jako kříž: „Projdi městem, projdi Jeruzalémem a označ, doslova jedním tav, na čele lidi, kteří sténají a kteří pláčejí nad všemi ohavnostmi, jež se uprostřed něho páchají.“ (Ez 9,4). Je to tedy znamení milosti, které poznamenaného označuje za Hospodinovo vlastnictví, za souzeného a přece omilostněného, který však po celý život musí nést důsledek svého jednání. Podle starobylé mimobiblické knihy Jubileí byl Kain usmrčen kamenem domu, který na něj spadl. To proto, že on sám Ábela zabil kamenem.

Závěrem, když mne Hospodin hned nevyslyší, a naopak vyslyší druhého, ba dokonce budu mít pocit odmítnutí, pak to ještě neznamená, že i mně nedá v příhodný čas, to co k životu potřebuji. Tím nepopírám, že to může být někdy velmi náročný zápas, protože se to v nás bouří, vždyť Hospodin nejedná podle našich přání. Dokonce to můžeme považovat za bezpráví. Ale nebuďme jako Kain, který nedokázal čekat a trpělivě nést Boží rozhodnutí. Na jeho příkladu vidíme, kam takový postoj může nakonec vést.

List Jakubův 1, 20 „...vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.“

Eva J.

Investice 2

Milé sestry, milí bratři,
navazuji na článek v minulém Suterrainu *„Investice - Jak naložit s našimi hřívnami tak, abychom z nich měli užitek my i ti, co teprve přijdou?“*

Pro připomenutí uvádím, že staršovstvo má záměr investovat 2 mil. Kč do podílových fondů na dobu min. 5 let. Tyto prostředky jsou nyní uloženy na spořicí účet s výnosem sotva kryjící inflaci.

Staršovstvo na základě doporučení své investiční skupiny projednalo možnosti dlouhodobého investování od několika společností. Jako

nejvýhodnější se jeví nabídka od společnosti EMUN investiční společnost, a.s. (www.emun.cz).

Investice by měla spočívat v nákupu (upsání) podílových listů fondů EMUN Global Private Credit OPF ("GPC") a EMUN Global Private Infrastructure OPF ("GPI"). Jedná se o otevřené podílové fondy, které investují do velkého množství produktů finančního trhu po celém světě s důrazem na USA a Evropu. Rozložením investice do dílčích produktů (diverzifikací) je sníženo riziko znehodnocení vložení prostředků. Současně se v dlouhodobém časovém horizontu zvyšuje pravděpodobnost vyššího výnosu. Cenné papíry (podílové listy), do kterých bychom měli investovat, vydává (emituje) EMUN. Tyto cenné papíry však představují investici do dalších podílových listů jiných globálních emitentů. Proto GPC a GPI jsou tzv. „fondy fondů“.

Fond GPC je zaměřen do investic do úvěrů, kterými velké společnosti financují svůj rozvoj. Nejde o to, že by naše investice směřovala přímo do úvěrů. Naše investice směřuje do cenných papírů, které představují celý vějíř investic do úvěrů.

Fond GPI je zaměřen na investice do datové a digitální infrastruktury, nové energetiky a do dopravních projektů. Zase jde o investici do cenných papírů, za kterými jsou dílčí investice. Tím bychom opět snížili rizikovost investice při současném zachování přiměřené výnosnosti naší investice.

Oba fondy zajišťují čtvrtletní ocenění investice a čtvrtletní možnosti dalšího úpisů nebo zpětného odkupu podílových listů.

Podařilo se vyjednat, že sbor nebude muset platit standardní vstupní poplatek ve výši 1-3% z investice. Pravidelný poplatek za správu fondů bude společnost EMUN inkasovat jen z ročního výnosu, pokud tento bude přesahovat 5% investice. V současné době je předpokládán výnos je mezi 8 až 12% brutto ročně.

Tuto investici schválilo na svém jednání 29. dubna staršovstvo sboru. Záměr sboru investovat do těchto podílových fondů schválil také Investiční výbor ČCE, který řídí celocírkevní investice.

Staršovstvo rozhodlo, že na neděli 22. června 2025 svolá sborového shromáždění. Bude to právě sborové shromáždění, které bude o záměru investice 2. mil. Kč do obou podílových fondů rozhodovat.

Milé sestry a milí bratři, čeká nás důležité rozhodnutí. Je potřeba účelně investovat prostředky, kterými sbor disponuje díky vaší obětavosti. Investice by měla zajistit množení těchto peněz, aby sbor mohl fungovat a abychom se ve sboru mohli scházet i v příštích letech, až budeme provoz sboru včetně nákladů na faráře hradit pouze z vlastních zdrojů.

Max Weber, jeden za zakladatelů sociologie, řekl, že protestantská morálka přispěla ke vzniku kapitalismu, protože protestanté byli schopni výsledky své práce znovu investovat a zhodnocovat. Pokud to tak je, aktivní správou sborového majetku na kapitálových trzích, se tak trochu vracíme ke kořenům protestanských církví.

V případě potřeby dalších informací mne prosím kontaktujte e-mailem: petr.hejl@atlas.cz nebo v neděli po bohoslužbách.

Petr Hejl, kurátor sboru

Pocta Albertu Schweitzerovi (1875 - 1965)

s Alfredem Strejčkem u nás ve sboru 11. 6. 2025 v 19:00

Ve středu 11. června zazní u nás ve sboru v rámci volného cyklu „Slovo a hudba“ pořad POCTA ALBERTU SCHWEITZERovi. Životem a myšlenkami tohoto velkého muže – lékaře, filozofa, teologa a varhanního virtuóza – nás provede vzácný host, herec Alfred Strejček. Skladby F. Mendelssohna – Bartholdyho, J. Brahmsa, J. S. Bacha a dalších autorů zpívá sbor Naši pěvci, Bachovy varhanní skladby hraje Lucie Nováková, africké duchovní písně uslyšíme v podání Jacquesa Celéstina Moliby Bankanzy (Kongo).

Neobyčejně si vážím toho, že pan Strejček, který je po velmi vzácném onemocnění Guillainovým – Barrého syndromem v roce 2017 upoután na vozík, podstoupí převoz z Prosečnice k nám do modlitebny a my budeme moci zažít texty v jeho jedinečné interpretaci. - Poděkování za grantovou podporu patří Městské části Praha 6.

Těším se na tento večer velice a všechny Vás na něj zvu. Začátek je v 19:00, vstupné dobrovolné.

(láh)

Kalendář na červen 2025

Bohoslužby 9:30	1. 6. VP	M. Trgalová
odkaz na on-line	8. 6. VP	S. Jacobea, svatodušní neděle
vysílání najdete	15. 6.	M. Trgalová
zde:	22. 6.	S. Jacobea, s dětmi + sborové shromáždění
dejvice.evangelnet.cz	29. 6.	P. Gallus
/line-vysilani	6. 7. VP	M. Trgalová

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:
youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik- Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30 – 20:00 (5. 6. Střešovice, 12., 19. 6. Dejvice)
Konfirmandi /dětí	neděle 22. 6. po bohoslužbách a sbor. shromáždění (společný piknik)
Děti + rodiče	čtvrtek 5. 6. a 19. 6. v 9:30 – 11:30
X-cátníci	úterý 10. 6. v 19:00, téma: Poznání Boha (info: Martin Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středy v 18:30 – 20:30
Zpívání	pátky 6. a 20. 6. v 9:15 – 10:15 – Diakonie Stodůlky
Obcování	pondělí 23. 6. v 19:00 v Davli (info: Andrea Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30 – 16:30
Klub poznávání	mimořádně v pátek 13. 6. v 9:30 , téma: Krajanské sbory na Ukrajině (M. Trgalová)
Staršovstvo	čtvrtek 5. 6. v 19:00
Ostatní	31. 5. setkání seniorátů (Řehlovice) 4. 6. mazání chlebů pro lidi v soc. nouzi (sháníme odvoz na 5. 6.!) 11. 6. koncert Naši Pěvci (18:00, Dr. Zikmunda Wintra) 19. 6. dostaveníčko SZŠ Diakonie (15:00 – 18:00, Vlachova 13) 22. 6. piknik na závěr ŠR (po bohoslužbách a sborovém shromáždění) 28. 6. - 5. 7. sborová dovolená (Rakousko)

**Uzávěrka následujícího čísla Souterrainu
je v neděli 22. 6. 2025. Číslo vyjde 29. 6. 2025.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
 Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, [dejvice@evangelnet.cz](http://dejvice.evangelnet.cz).

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár=101, Jeronýmova jednota=102, personální fond=103